

[Lilli Gyldenkilde]

ikke fra centalt hold kan lovgive på dette område, ikke et ord. Det er centrale myndigheder, der har besluttet det, og derfor skal der fremsættes forslag. Når dette forslag er fremsat af Socialdemokratiet, går jeg ud fra, at det er, fordi dets tålmodighed blev slidt lidt hurtigere end min i denne sammenhæng. Det kunne tyde på, at jeg efterhånden har været her for længe, men det er der vel andre der vil rette op på.

Jeg skal ikke undlade at sige, at ikke ét af de ligestillingsforslag, som er vedtaget i vores ligestillingslov og vore ligelønslove, er lavet på initiativ af dette Folketing. De er blevet til på initiativer andre steder fra, og vi, der aldrig har kunnet komme igennem med disse ting i Folketinget, har måttet gå udenom. Jeg har brugt Nordisk Råd, for dér sidder jeg som repræsentant. De er altså kommet igennem, Ministerrådet har godkendt dem. Hvad oplever man så her? Ministeren over alle ministre, nemlig statsministeren, afviser faktisk Nordisk Råds handlingsplan på dette område. Det vil jeg bede om bliver nærmere undersøgt.

Jeg vil anbefale, at ministrene tager et møde med hinanden og finder ud af, hvem der mener hvad og hvorfor. Så håber vi, at vi kan ende med at vedtage dette forslag til efteråret.

Björn Elmquist (V):

Først et par ord om mit partis generelle holdning til ligestillingsinitiativer. Vi hilser dem velkommen; det være sig brede, generelle, det være sig konkrete. Man kan også fastslå, at noget er opnået. Hvis man måler det i procent i forhold til den tidligere situation, kan det se ganske flot ud, men der må selvfølgelig tages det klare forbehold, at udgangspunktet var et meget lavt niveau. Derfor kommer en forøgelse målt i procent til at tage sig flot ud, selv om man stadig befinder sig på et næsten lige så beskedent niveau.

Den konklusion fremgår også af Socialdemokratiets forslag, nemlig at det går langsomt fremad; der er lang vej igen, og det er en sej proces. Det synes jeg også man kan læse ud af Ligestillingsrådets årsberetning fra 1988, som vi vist alle sammen har modtaget for nylig. Så langt, så godt.

For så vidt angår det specifikke forslag kan jeg i meget vidt omfang henholde mig til det, statsministeren just har sagt fra talerstolen. Han har jo ikke afvist, at fremskridt på visse

områder kan opnås gennem lovgivning, men jeg deler på mit partis vegne fuldt ud statsministerens forundring over, at man tager munden så fuld, som man gør. Vi mener heller ikke, at lovgivning på de områder, som Socialdemokratiet lægger op til, er vejen frem. Vi vil gerne være med til, at vi på det offentlige område gør, som statsministeren har ridset op, men vi må fastholde de samme forbehold, som statsministeren tager, for så vidt angår de private aktieselskaber.

Jeg fulgte med interesse fru Lilli Gyldenkilde's udlægning af Nordisk Råds vedtagelse og vil sige, at det ikke er alt, hvad der vedtages i Nordisk Råd, som vi uden videre skal følge alle sammen. Det kan jo godt være, at nogle undervejs har været uenige. Men jeg er også spændt på at høre, hvordan statsministeren forholder sig til den udlægning, fru Lilli Gyldenkilde kom med, for enighed om, at der skal gøres noget, behøver ikke nødvendigvis at betyde, at det, som det her er foreslået, skal gennemføres ved lov. Der kan gøres meget ved holdningsbearbejdning, og mulighed for at gøre karriere på det private arbejdsmarked kan føre til den konklusion, at der skal være en højere kvindelig repræsentation i aktieselskabers bestyrelser. Det er en konklusion, vi er ganske enige i, men spørgsmålet om, hvilke midler der skal anvendes, deler os noget.

Da jeg læste årsberetningen fra Ligestillingsrådet, prøvede jeg at finde belæg for, at man skulle gå den vej, som Socialdemokratiet foreslår, men det har jeg faktisk ikke kunnet finde i årsberetningen. Jeg har ikke engang kunnet finde nogen statistik om fordelingen i bestyrelserne, men måske er der nogle, der kan vejlede eller retlede mig. I hvert fald er der intet i den skrevne del, som konkluderer, at vi bør gå den vej, som Socialdemokratiet her foreslår.

Men som sagt: Lad os nu se, når betænkningen kommer til efteråret, i hvilket omfang regeringen mener at man kan hjælpe til med en større kvindelig repræsentation i aktieselskaberne.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal gøre hr. Björn Elmquist opmærksom på, at det, jeg refererede, ikke var fra Nordisk Råds sessions vedtagelse. Der var divergerende opfattelser, det er ganske korrekt. Det er Mini-